

FOCUS · Lliçons d'Irlanda

Al desembre del 2013, Irlanda va tancar amb èxit el programa d'ajuda financera de la troica. Una mostra d'això és la bona acollida que van tenir les subhastes de deute públic al gener i les favorables perspectives de creixement que presenta el país cèltic: per al 2014 i el 2015, el consens d'analistes espera un creixement del PIB de l'1,9% i del 2,4%, respectivament, registres clarament superiors als previstos per als països del nucli de la zona de l'euro i per al conjunt de països perifèrics.

Cal recordar que el rescat d'Irlanda va acabar sent necessari per les pèrdues que la crisi del sector immobiliari va ocasionar al sector financer i, en última instància, al sector públic. A diferència d'altres països perifèrics, l'economia irlandesa no presentava problemes importants de competitivitat. Els requeriments de la troica es van centrar, per tant, a sanejar el sector financer i a assegurar la sostenibilitat dels comptes públics. La reestructuració del sector financer ha estat profunda: els actius més afectats es van concentrar en un banc dolent, i la resta d'entitats, que van ser recapitalitzades, presenten avui unes ràtios de capital clarament per damunt dels requisits mínims exigits per Basilea III.

El sector públic també va haver de prendre mesures dràstiques per assegurar la sostenibilitat dels comptes. Malgrat que el punt de partida del deute irlandès era molt bo (el 2007, representava el 25% del PIB), l'assumpció de les pèrdues del sector financer l'ha incrementat en 79 p. p. Això, juntament amb l'impacte que ha tingut la recessió, l'ha situat per damunt del 100% del PIB (està previst que el 2013 tanqui en el 123,9%). Tot i que el dèficit públic es manté encara en cotes elevades, la implementació ràpida i eficaç de les mesures de consolidació fiscal ha aconseguit neutralitzar els temors sobre la sostenibilitat dels comptes públics. El Govern irlandès ha reduït el dèficit en 4 p. p. des del màxim assolit el 2009, més del que ho han fet Espanya o Portugal.⁽¹⁾

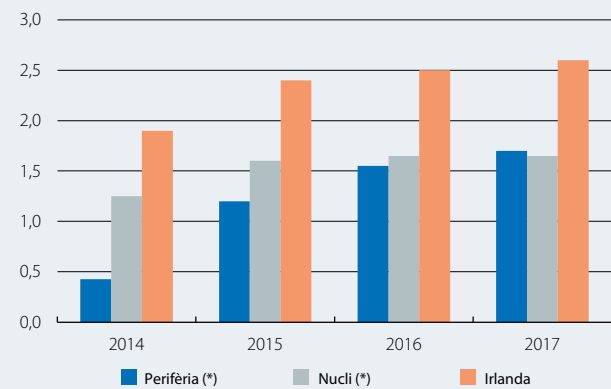
A més a més, Irlanda ha disposat d'una economia competitiva i molt internacionalitzada. El 2007, abans de l'inici de la recessió, el pes de les exportacions al conjunt de l'economia ja era molt elevat, ja que representaven el 80% del PIB. En els últims anys, però, aquest pes ha augmentat i s'ha situat en el 106,7% en el 3T 2013. Aquest fort increment és resultat, en part, de la contracció del PIB, que acumula un descens del 7,5% entre el 2007 i el 3T 2013. Les exportacions, en canvi, han mantingut un ritme de creixement del 2,4% de mitjana, gràcies, en gran manera, als importants guanys de competitivitat aconseguits.

En definitiva, la ràpida actuació de les autoritats irlandeses i la significativa devaluació interna han permès al país

cèltic escapar relativament ràpid del punt de mira dels inversors internacionals. De tota manera, les seqüeles de l'enfonsament del sector immobiliari sobre el sector financer i sobre els comptes públics trigaran a desaparèixer, de manera que Irlanda haurà de continuar mantenint una disciplina fèrria.

Previsions del creixement del PIB

Variació interanual (%)

Nota: (*) Perifèria: inclou Grècia, Itàlia, Espanya i Portugal. Nucli: inclou França i Alemanya.
Font: "la Caixa" Research, a partir de dades de FocusEconomics.

Irlanda: principals indicadors

	2007	2013
Indicadors macroeconòmics		
Saldo compte corrent (% PIB)	-5,3	4,2
Taxa d'atur (%)	4,6	13,7
Saldo públic (% PIB)	0,1	-7,3
Deute públic (% PIB)	25	123,9
Indicadors financers		
CDS de la banca ⁽¹⁾	65,4	491,7
Ràtio de capital CT1 (%)	6,3 ⁽²⁾	14,1
Taxa de morositat (%)	0,8	11,5
Indicadors de competitivitat		
Rànquing de competitivitat ⁽³⁾	22 ⁽²⁾	28
Cost laboral unitari ⁽⁴⁾ (2000 = 100)	120,4	101,4

Notes: (1) Mitjana ponderada dels CDS del Bank of Ireland i Allied Irish Bank. (2) Dada del 2008. (3) Posició en el rànquing de l'índex de competitivitat calculat pel WEF. (4) Calculat en relació amb l'índex del cost laboral unitari real de la zona de l'euro.

Font: "la Caixa" Research, a partir de dades de l'FMI, de l'OCDE, Bloomberg, el BCE i el World Economic Forum.

(1) Per a aquest càlcul, es té en compte el dèficit públic un cop excloses les pèrdues derivades de l'ajut al sector bancari.